

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tárgy: Alkotmányjogi panasz - hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
1. Ügyszám:	IV/631-5 /2020
Érkezett:	2020 JÚN 18.
Kezelőiroda:	
db:	

A Budai Központi Kerületi Bíróságra beadott, az Alkotmánybíróságnak címzett, alkotmányjogi panasz indítványomat az Alkotmánybíróság felhívására az alábbiakkal kívánom pontosítani illetve kiegészíteni, melyet együttes tartalmuk szerint tartok fenn.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdése alapozza meg az Alkotmánybíróság hatáskörét a beadvány elbírálására.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, egyedi ügyben érintettként, alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz.

Az AB törvény 27. § (1) bekezdése szerint: Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.I.21.831/2018/17.sz. ítélet** alaptörvény-ellenességét, és kérem az AB törvény 43. §-ának megfelelően annak **megsemmisítését**.

Az ítélet az Alaptörvényben biztosított alábbi jogaimat sérti:

„I. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„V. cikk Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.”

„ XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolásának kiegészítése

1.) A másodfokú eljárásban beterjesztett beadványban alperes egy teljesen új tényállást közölt az elsőfokú eljárásban beterjesztett bizonyítási indítványához képest. Az alperes az új indítványát úgy terjesztette elő, hogy azt semmilyen új körülmény nem igazolta. Nem is hivatkozott semmilyen, a törvényben meghatározott, új tényre vagy körülményre, amelyre új indítványát alapozta, ráadásul ennek beadásával elkésett, ezért ezt a Törvényszék nem vehette és nem is vette figyelembe.

Majd alperes, ezt az új, a Törvényszékre benyújtott és figyelembe nem vehető, tényállítást megismételve kérte a Kúriát, rendkívüli felülvizsgálati eljárás keretében, vizsgálja felül az első és másodfokú ítéleteket.

A Kúria, ahelyett, hogy a törvényesen elfogadható iratok alapján bírálta volna felül a két alsóbb fokú bíróság ítéletét, a nem figyelembe vehető új alperesi tényállításra alapozva, annak egy-egy jogi hivatkozását kiemelve az eredeti szövegkörnyezetből (Kúria ítélet [15] és [20] pontja), egy teljesen új magyarázattal állt elő, ahhoz képest is, mint amit az alperes beadványában indoklásképpen előadott.

Továbbá az ítélet magyarázatában [24] pontban a szerződés szövegét megmásítva idézi, a **hozzájáru**l, szó helyett **hozzájáru**lnak, szót használ – ezzel megmásítva annak jelentését félre értelmezi annak értelmét, majd erre a megmásított jelentésre, melyre kiemelten hivatkozik, jogot alapít, ezzel magyarázza az alperes lakhatási jogának határidő nélkülségét.

Itt nem arról van szó, hogy az Alkotmánybíróságot, mintegy negyedfokú bíróságot, arra kérem, hogy vizsgálja felül az előző bírósági döntés tartalmi elemeit és következtetéseit, hanem arra, hogy egy bírósági döntés ne alapuljon törvénytelen ségen. Azt kérem az Alkotmánybíróságtól, hogy semmisítse meg azt a Kúria döntést, amely sérti az „XXVIII. cikk (1) cikkben megfogalmazott független és pártatlan tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogomat, hiszen nyilvánvalóan nem lehet tisztességes egy olyan döntés, ami törvényellenességen és tények elferdítésén alapul.

Hiszen a Kúria azzal az indokkal utasította el kilakoltatási indítványomat, hogy figyelembe vette az alperes által törvénytelenül beterjesztett új tényállítást (amivel el is késett) és tény adatokat (szerződés szövege, ítélet (24)) irattalatosan alkalmazott.

A Kúria, ezen alperesi új indítvány egyes elemeire alapozva, az ahhoz képest is tartalmilag teljesen új tényállítást fogalmazott meg, ezzel megvonta az alkotmányban biztosított jogomat. Ugyanis nem volt lehetőségem a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataim megtételére.

Az Alkotmánybíróság {36/2014. (XII. 18.) határozatának, [92] indoklásában kifejti, „A bírósághoz fordulás joga, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljárás részét képező alapjog tartalmát illetően az Alkotmánybíróság visszautal a jelen határozatban kifejtettekre. Utal az Alkotmánybíróság továbbá az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatban kifejtettekre: „[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogait és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.”

Valamint a Kúria ítélete az ügy érdeméhez kapcsolódó fellebbezési jogomat is megvonta, hiszen a Kúria döntésének rendelkező része szerint, az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye. Ezzel sérül az Alkotmány XXVIII. cikk (7) pontjában biztosított jogom, hiszen egy teljesen új tényállítással szemben nem volt semmilyen lehetőségem nyilatkozataim megtételére, illetve ezzel összefüggésben felülvizsgálatot kérni.

Esetemben nem arról van szó, hogy az Alkotmánybírósági felülvizsgálat egy kvázi negyedik, a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatát jelentené, hiszen a Kúria ítéletében megfogalmazott tényállítás, melyen az ítélet alapul, korábban egyetlen alsóbb fokú bírósági fórumon nem hangzott el, így azokra semmilyen módomban nem volt lehetőségem reagálni.

A Kúria számára, nyitott volt a lehetőség hogy olyan tartalmú felülvizsgálati ítéletet hozzon, amelyben az elsőfokú bíróságot új eljárásra kötelezi, lehetővé téve alsóbb fokú bíróságok általi érdemi vizsgálatot, ahol lehetőségem lett volna a Kúria által felvetett tényállításokra reagálni. Ennek a Kúria azonban nem tett eleget. A megismételt eljárásban arra is reagálhattam volna, hogy a szerződés szövegének pontatlan, megmásított idézete teljesen más jelentést ad az ügy szempontjából kulcs fontosságú szerződésnek, ami szintén megengedhetetlen egy pártatlan, tisztességes bírósági eljárásban.

2.) A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság oly módon határozott a jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséről, illetőleg az elsőfokú ítélet megváltoztatásáról és egyben keresetem elutasításáról, hogy ennek eredményeként oly módon leszek pervesztes, hogy **a kereseti kérelmemnek valamely elemét egyetlen bírói fórum sem vizsgálta meg érdemben.**

Nevezetesen azt a tényt, miszerint azért kértem az ingatlan kiürítését, mert alperes nem teljesítette a kötelezvényben leírtakat és **tulajdonosi jogaimat súlyosan korlátozta**, valamint a nem rendeltetésszerű használatból kifolyólag **kárt okozott az ingatlanban**, arra adósságokat halmozott fel, ezért rendkívüli felmondási okokra hivatkozva felszólítottam az ingatlan elhagyására.

Miután alperes az ingatlant önszántából nem volt hajlandó elhagyni, keresetet terjesztettem elő melyben előadtam, hogy azért kérem a kiürítést, mert alperes a fent nevezett indokok alapján elveszítette jogát az ingatlan használatára, nem pedig arra hogy megkérdőjeleztem volna alperes lakáshasználati jogát, amiben a Kúria meghozta az ítéletét.

Az első- és másodfokú fokú peres eljárás során bizonyítást nyertek a velem szemben elkövetett jogsértések, melyek alapján az alsóbb fokú bíróságok kimondták, hogy jogszerűen mondtam fel alperes lakhatását.

Az Alkotmánybíróság 24/2018. (XII. 28.) határozatának [22] indokolásában kifejti „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből, és különösen a bírósághoz fordulás jogából mint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványából ugyanakkor az következik, hogy a Kúria felülvizsgálati ítélete tartalmának alaptörvényi korlátja, hogy amennyiben a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között a jogerős ítéletet megváltoztatja és a felperes kereseti kérelmét elutasítja, ez a döntés nem eredményezheti azt még látszólagos keresethalmazat esetén sem, hogy az eshetőleges kereseti kérelmek valamely elemét egyetlen bírói fórum sem vizsgálja meg érdemben. Ellenkező esetben ugyanis sérül a felperes azon, az Alaptörvényben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból közvetlenül következő joga, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelességeket érdemben elbírálja.”

Valamint az Alkotmánybíróság 3124/2015. (VII. 9.) határozatának [35] indokolásában kifejti „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése magában foglalja a bírósághoz fordulás jogát, mely nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen dönt.”

A Kúria ítélete sérti az Alaptörvényben rögzített XXVIII. cikk (1) pontja alapján a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat, mert a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretei között a jogerős ítéletet megváltoztatta, amely arról rendelkezett, hogy tulajdonosi sérelmeim miatt jogos volt az alperes lakhatásának felmondása. A Kúria döntése így azt eredményezte, hogy a kereseti kérelmem valamely elemét egyetlen bírói fórum sem vizsgálta meg érdemben, nevezetesen azt, hogy jogos volt a lakhatás rendkívüli felmondása a tulajdonosi jogaimat súlyosan sértő alperesi viselkedés miatt.

Ezáltal sérült az Alaptörvényben rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból közvetlenül következő jogom, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelességeket érdemben elbírálja. Ugyanis a Kúria ítélete nem tartalmaz semmilyen hivatkozást arra vonatkozóan, hogy a keresetemben megjelölt jogsértések alapján felmondott lakáshasználat, hogyan befolyásolja az alperes lakhatási jogát. Egyedül arra irányul, hogy kimondja az alperes lakáshasználatát nem szívésségi lakáshasználaton alapul, ami **rendes felmondással** nem felmondható.

Azzal, hogy a Kúria ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a kiürítésre irányuló keresetemet elutasította, döntést hozott arról, hogy az alperesnek haláláig nem kell kiköltöznie az ingatlanból, azzal nyilvánvalóan súlyosan megsértette az Alkotmány „XIII. cikk (1) pontja által biztosított tulajdonosi jogaimat. A Kúria ítélete semmilyen magyarázatot nem ad arra, hogy miért nem vette figyelembe a bizonyítási indítványomat, miért nem vizsgálta a jogsérelmeket és miért nem rendelkezett a tulajdonosi jogsérelmek ellentételezéséről.

A Kúriának mérlegelnie kellett volna, hogy a perben két alapvető alkotmányossági jog ütközik, a tulajdonhoz és a lakhatáshoz fűződő jogok.

XIII. cikk (1) és az V. cikk szerinti tulajdonhoz fűződő alapvető jogok ütköznek a XXII. Cikk (1) bekezdés szerinti lakhatási joggal.

Az Alaptörvény „I. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy „az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

A Kúria ítélete ezt nyilvánvalóan nem vette figyelembe, hiszen ítéletével semmilyen módon nem hozott döntést a felperesi tulajdon védelmében, azzal kapcsolatban, amit az első és másodfokú eljárás már feltárt és bizonyítottnak tekintett. És még utalást sem tesz az ítélet arra vonatkozóan, hogy ezeket az alapvető alkotmányos jogokat miért hagyta figyelmen kívül. Egyoldalúan csak a lakhatás figyelembevételével hozta meg ítéletét, mégpedig oly módon, hogy az alperes és annak családja és annak leszármazottai életük végéig az ingatlanban maradhatnak, így gyakorlatilag mindenfajta ellentételezés nélkül semmissé tette a tulajdonosi jogaimat. A Kúria annak ellenére hozta meg ezt az ítéletet, hogy figyelembe vette volna azt a bizonyított tényt, hogy alperes az ingatlant, ottlakása során, lakhatatlan állapotba hozta és arra milliós nagyságrendű adósságokat halmozott föl.

A tulajdonhoz való alkotmányos alapjog védelme arra is kiterjed, hogy a polgári jogi tulajdonjog-elvonás csak megfelelő ellenértékkel, azaz megfelelő értékgarancia mellett történhessen meg.

Amennyiben a tulajdonjog megszerzésének korlátozása a tulajdonhoz való jog lényeges tartalmát érinti, sőt, azt korlátozza, úgy ezzel egyensúlyban az elvonás megfelelő értékgaranciájának kirívó hiánya is a tulajdonhoz való jog lényeges tartalmát érinti és korlátozza.

A jogkorlátozás alkotmányosságának megítélésére az I. Cikk (3) bekezdése szerinti mérce (az ún. szükségességi és arányossági elv) az irányt adó.

A Kúria ítélete nem tartalmaz semmilyen értékgaranciát sem, amely ellensúlyozhatná a tulajdonjog korlátozását, így súlyosan sérülnek a tulajdonomhoz fűződő jogaim.

Azzal, hogy a Kúria ítéletében semmilyen módon nem tesz említést a tulajdonosi jogaim megsértéséről és a tulajdonomat ért károk ellentételezéséről, valamint a tulajdonomat károsító alperes kilakoltatását, keresetem elutasításával megakadályozta, ezzel sérültek az Alkotmányban rögzített „V. cikk szerinti jogaim, miszerint: „Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.”

3.) Az Alkotmánybíróság 36/2014. (XII. 18.) határozatának (66) pontja és a 22/2014. (VII. 15.) Alkotmánybírósági határozat (49) pontja alapján „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű időn belüli elbírálás. A szabály de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége.”

A Kúria ítéletének [26] pontja az **egyoldalú analógia** alkalmazásával, a felperesi **bizonyítási indítvány teljes figyelmen kívül hagyásával**, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogomat, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége, mely felveti a függetlenség és a pártatlanság kérdését is. Itt nem arról van szó, hogy a Kúria döntését tartalmilag kellene felülvizsgálni, vagy újra mérlegelni, hanem arról van szó, hogy egyértelműen megállapítható, hogy a döntés során egyoldalúan az alperes jogai kerültek egyedül kivizsgálásra, figyelmen kívül hagyva a felperes törvény és Alkotmányban meghatározott jogait.

A Kúria ítéletében semmilyen említést nem tesz a tulajdonosi jogaim és tulajdonom sérelmének tekintetében, figyelmen kívül hagyja a tulajdon védelméhez kapcsolódó törvényeket és semmilyen módon nem rendelkezik arról, amiért a pert indítottam, egyedül azt mondja ki a (28) pontban, hogy az alperes lakhatási joga nem szívességi lakáshasználaton alapul, ami **rendes** felmondással nem felmondható, ezért a felperesnek az ingatlan kiürítése iránt indított keresete nem vezethet eredményre.

Azzal, hogy az ítélet egyoldalúan csak az alperesi érdekeket vizsgálta, sérült az Alaptörvényben biztosított jogom, miszerint: „XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A Kúria ítéletében **nem azonos mércét alkalmazott** a peres felek tekintetében, ugyanis a jogszabályok, szó szerinti értelmezése alapján a használati jogviszony megszüntetésének jogszerűsége megállapítható, mégis **egyoldalú analógia** alkalmazásával a megszüntetés jogszerűtlenségét állapította meg, figyelmen kívül hagyva a teljes bizonyítási indítványomat, anélkül, hogy ezt bármivel is megindokolta volna.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes bírósági eljárás része az is, hogy az eljárásban **biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége**. Ez azt jelenti, hogy a per során mind az alperes, mind a felperes jogi állását, azonos mércét alkalmazva, azonos módon, egyenlő feltételekkel kell megvizsgálni.

Az elsődleges Alkotmánybírósági beadványomban leírt jogszabályi hivatkozások egyértelműsítik, hogy amennyiben a Kúria egyenlő feltételeket biztosított volna a per kapcsán, akkor megállapítható lett volna, hogy téves az a döntés, amely a rendes felmondás feltételei fennállásnak hiányában tartja jogszerűtlennek a jogviszony megszüntetését, hiszen a rendkívüli felmondás törvényi feltételei fennálltak.

Az alapjogok figyelmen kívül hagyása és megsértése a Kúria döntésére érdemi befolyással bírtak.

Ha a Kúria nem vette volna figyelembe az alperes új tényállításait tartalmazó beadványát és a törvényben meghatározott módon az alsóbb rendű bíróságok döntését a törvényesen figyelembe vehető iratok alapján vizsgálta volna felül, akkor el kellett volna utasítania az alperesi felülvizsgálati kérelmet.

Ha a Kúria a szerződés szövegét pontosan idézi, akkor nem jutott volna téves következtetésre.

Ha a Kúria új eljárásra utasította volna az elsőfokú bíróságot, akkor megmaradt volna az alkotmányos lehetőségem arra, hogy a Kúria döntésének alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataimat megtegyem.

Ha a Kúria a kereseti kérelmem minden elemét, tulajdonosi alapjogaim sérelmét megvizsgálta volna, ha nem egyoldalúan csak az alperesi jogok vizsgálatára szorítkozik és nem egyoldalú analógiát, hanem azonos mércét alkalmazott volna, ahol biztosított a tisztességes bírósági eljárásban a fegyverek egyenlősége, akkor független és pártatlan döntést hozott volna. Döntésében figyelembe vette volna és alkalmazza a tulajdonom védelmében esetembe alkalmazható törvényeket. Így a rendkívüli okokra hivatkozó lakáshasználat felmondásának jogszerűsége kimondható lett volna.

Mindezen alapjogsérelmek a Kúria ítéltével valósultak meg, ezért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot semmisítse meg az alkotmányos jogaimat sértő ítéletet.

